

Ret i, at det var en urigtig Bedømmelse, der laa til Grund for dette Lovforslags Fremsettelse. Tværtimod maa jeg hævde, at det er det eneste logiske Lovforslag, der er fremsat med det Formaal at bedre Kronens Værdi.

Selve Lovforslaget gaar ud paa en Afgift af Formuer over 50 000 Kr. Der kan og vil ogsaa i Udvalget kunne diskuteres om, hvorvidt 50 000 Kr. er den rigtige Grænse, eller om det skulde være 60 000 eller 40 000. Hvad det afgiftsfrie Minimum skal være, er et Spørgsmaal, som maa afgøres vilkaarligt; men Hensigten har været, at den store, brede Befolkning ikke skulde rammes, men at de Mennesker først og fremmest skulde rammes, som har haft hele Fortjenesten ved Kronens Fald. En stor Del af de Formuer, som vi ser i Formueangivelserne i „Statistisk Aarvog“, de Formuer, der opgives til Skattevæsenet, er i Virkeligheden opblæste Formuer, kunstige Formuer og kunstig Kapital. Der ligger ingen reel Kapital til Grund. En stor Fordel ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil være, at man ved Hjælp af denne Formueafgift borttager den kunstige Formue, den kunstige Kapital og lader den reelle Kapital her i Landet være urørt.

Det er sagt om Lovforslaget, at det vil bevirke, at Folk vil høre op med at spare, at det vil skade Sparsommeligheden i vort Folk. Tværtimod; er der noget, der har virket til, at Folk er hørt op med at spare, har det været den Valutasituation, som vi har været inde i, den Valutasituation, som har bevirket, at man, naar man havde samlet 10 000 Kr. i Dag, ikke vidste, om de i Morgen maaske kun var 5 000 Kr. værd. Det, der vil ske ved dette Lovforslag, er en Sikring og Højnelse af Kronens Værdi, saa at jeg, i det Øjeblik jeg sætter en Krone i Sparekassen, er vis paa, at jeg den næste Dag kan købe mindst for en Krone igen, at Værdien af den Krone, jeg har sat i Sparekassen, ikke falder. Jeg maa derfor overfor de Udtalelser, som gaar ud paa, at Lovforslaget vil skade Sparsommeligheden, hævde, at det tværtimod som det eneste logiske Middel til Kronens Hævning vil fremme Sparsommeligheden her i Landet.

Jeg skal ikke gaa ind paa Lovforslaget i Detailler; det gjorde Finansministeren i Forelæggelsestalen; jeg skal kun komme ind paa nogle ganske faa Spørgsmaal. Jeg gaar ud fra, at selve Raten kan diskuteres i Udvalget — der er utvivlsomt nogle, der synes, den ikke er skrap nok, og andre vil synes, at den er for

skrap —, men jeg vil gerne omtale § 2. Jeg er ganske enig med Regeringen, naar den har fastsat Betingelserne for Indbetalingen af Afgiften saaledes, at de, der betaler den med det samme i Stedet for, som de har Ret til, at betale den i 6 lige store Afdrag, skal have en Præmie derfor. Præmien er slet ikke saa ringe; hvis jeg skulde betale 600 Kr. i Formueafgift i 6 Indbetalinger à 100 Kr., vil jeg, hvis jeg betaler med det samme, slippe med omtrent 500 Kr. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa en Ting, som jeg vil udbede mig Finansministerens Udtalelse om, nemlig Afgiftsberegningen for de baandlagte Kapitaler. Der er fastsat den ganske naturlige Regel, at de baandlagte Kapitaler maa indbetale Afgiften i lige saa mange Aar, som de skal betale Procent. Hvis jeg da havde 20 Mill. Kr. — der er jo efter Oplysningerne ikke mange, der har 20 Millioner —, vil det sige, at jeg skal kunne betale Afgiften i 15 aarlige Afdrag, fordi den er 15 pCt. af Formuen. Det vil betyde, at den baandlagte Kapitals Indehaver bliver betydeligt bedre stillet end andre Formuebesiddere. Den nuværende Værdi af 15 aarlige Indbetalinger er omtrent $\frac{2}{3}$ af hele det Beløb, der i alt indbetales, medens de, der skal indbetale i Løbet af 6 Aar, som det skulde være Regelen, kun vil komme ned til $\frac{5}{6}$ ved at indbetale det hele Beløb straks. Jeg finder det rimeligt, at man giver de baandlagte Kapitalers Ejere Lov til at udstrække Udbetalingen over et længere Tidsrum, og jeg tror, der vil være Vanskeligheder ved at ordne det paa anden Maade; men jeg finder, det kunde være et Spørgsmaal, som ogsaa kan overvejes i Udvalget, om ikke det da var rimeligt at forøge de baandlagte Kapitalers Afgift en lille Smule, saaledes at alle Formueafgiftsbetalere blev stillet ens.

Endelig vil jeg gerne rette en Forespørgsel til Finansministeren med Hensyn til Indbetalingsmaaden. Naar Folk er klar over — og det vil de jo hurtigt kunne regne ud —, at de staar sig ved at betale straks, at de derved i Virkeligheden slipper med at betale 5 af de 6 Afdrag, vil rimeligvis mange vælge den Afbetalingsmaade. Det vil da ganske sikkert volde en hel Del Vanskelighed for mange at indbetale disse Midler i rede Penge, og for mange vil det Spørgsmaal rejse sig: Vi maa sælge den Statsobligation, eller vi maa sælge den Kreditforeningsobligation for at kunne gøre det. Følgen deraf vilde i det første Øjeblik blive et Fald paa